

Da Sylønnen i Tyskland er langt ringere end her — i Sachsen f. Eks. er den ikke stort over $\frac{1}{3}$ af vor —, ere vi faktisk allerede paa Forhaand daarligere stillede paa vort eget Marked end Tyskerne, som dertil støttes af et stort, velbeskyttet hjemligt Marked; dette kan bære alle elementære Udgifter og gør, at de kunne betragte Eksportforretningen som et Plus, hvor selv en minimal Avance er Gevinst, idet det hjemlige Marked, hvor den tyske Lovgivning sørger for Udelukkelse af fremmede Fabrikater, giver Dækning for de elementære Driftsomkostninger. Det er da ogsaa en Kendsgerning, at der her i Landet, og da navnlig i København, sælges mere tysk end dansk Konfektion i min Branche, hovedsagelig Blusliv, og da Artiklen „Færdigsyet“ først er i sin Vorden, vil det blive Millioner, vort Land kommer til at betale aarligt til Ernæring af tyske Arbejdere, om vi ikke herhjemme faa en rimelig Beskyttelse. Under de givne Forhold haves ikke en saadan; vi skulle tage mod Konkurrencen, uden, paa Grund af tysk Toldmur, at kunne gøre Gengæld.

Til Belysning af Artiklens Betydning anfører jeg, at jeg i færdigsyede Ting i Aaret 1906 har gjort en Omsætning af 229,193 Kr. 87 Øre og deraf har udbetalt i Arbejds løn 43,772 Kr. 78 Øre, og da min Forretning i disse Artikler kun er en Brøkdelen af, hvad der forarbejdes i disse Ting, vil det ses, at det allerede nu drejer sig om et Erhverv, der bringer Hundrede Tusinder af Kroner ud blandt den mindre og mindst bemidlede Befolkning, og det turde derfor ikke være ligegyldigt, om dette Erhverv bevares for Landet eller ej. Jeg mener derfor, at der bør gives et Tillæg af mindst 100 pCt. for færdigsyede Varer og 150 pCt. for do. med Besætning; der vil da blive 6—8 pCt. Beskyttelse paa Arbejds lønnen, og alligevel vil dette daarlig ophæve Differencen mellem Lønforholdene her og i Tyskland.

Oluf Wahlstrøm.